

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένων των εξόδων τυχόν παρεμβαίνόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί αρνήσεως της προσβάσεως στην Έκθεση Αξιολογήσεως Συνεπειών της Επιτροπής και στη γνωμοδότηση της Επιτροπής Αξιολογήσεως Συνεπειών σχετικά με την ανάθεσή του νομικού πλαισίου της ΕΕ επί περιβαλλοντικών επιδωρήσεων και εποπτείας σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο ΕΕ.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι, κατ' ουσίαν, είναι ίδιοι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-424/14, ClientEarth κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2014 — Brugg Kabel και Kabelwerke Brugg κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-441/14)

(2014/C 303/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Brugg Kabel AG (Brugg, Ελβετία), Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (εκπρόσωποι: A. Rinne, A. Boos και M. Lichtepegger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 264, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, το άρθρο 1, σημείο 2, το άρθρο 2, στοιχείο β', και –καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες– το άρθρο 3 της αποφάσεως της καθής, της 2ας Απριλίου 2014, στην υπόθεση AT.39610 — Power Cables,
- επικουρικώς, βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ και του άρθρου 31 του κανονισμού 1/2003, να μειώσει, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με το άρθρο 2, στοιχείο β', της αποφάσεως της καθής, της 2ας Απριλίου 2014, στην υπόθεση AT.39610 — Power Cables,
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, καθότι δεν τους επιτράπηκε η πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεως και καθότι οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών και οι αιτιάσεις τους κοινοποιήθηκαν στα αγγλικά.
 - Συναφώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, μεταξύ άλλων, ότι η καθής έπρεπε να έχει εξετάσει τις απόψεις των λοιπών αποδεκτών επί της κοινοποίησης των αιτιάσεων σε σχέση με την πρόσβαση στο φάκελο της υποθέσεως κατά τον ίδιο τρόπο που θα εξέταζε άλλα ενδεχομένως απαλλακτικά στοιχεία.
 - Διατείνονται, επιπλέον, ότι, σε περιπτώσεις ενιαίας και διαρκούς και/ή μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως, η πρόσβαση στις παρατηρήσεις των άλλων συμμετεχόντων σε σχέση με την κοινοποίηση αιτιάσεων συνιστά διαδικαστικό αντάλλαγμα στον καταλογισμό παραβάσεων άλλων συμμετεχόντων.
 - Επιπροσθέτως, προβάλλουν ότι, ως επιχειρήσεις εδρεύουσες στο γερμανόφωνο καντόνι Aargau (Ελβετία), οι προσφεύγουσες είχαν το δικαίωμα να ανταλλάζουν έγγραφα με την καθής στα γερμανικά, δεδομένου ότι πρόκειται για την επίσημη γλώσσα καθώς, άλλωστε, και για τη γλώσσα εργασίας των προσφευγουσών.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από αναρμοδιότητα της καθής ως προς παραβάσεις τρίτων κρατών, οι οποίες δεν έχουν επίπτωση στον ΕΟΧ.

— Στο πλαίσιο αυτό προβάλλεται ότι η απλή γενική εικασία περί ενιαίας και διαρκούς ή μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως δεν επαρκεί ώστε να θεμελιωθεί αρμοδιότητα της καθής για παραβάσεις τρίτων κρατών. Αντιθέτως, ακόμα και σε μια τέτοια περίπτωση, η καθής έπρεπε να έχει εξετάσει λεπτομερώς τις άμεσες, ουσιαστικές και προβλέψιμες επιπτώσεις τις οποίες έχουν στον ΕΟΧ σχέδια ή συμπεριφορές που εντοπίζονται εκτός του ΕΟΧ.

3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας λόγω μετατοπίσεως και διευρύνσεως του βάρους αποδείξεως στο πλαίσιο της ενιαίας και διαρκούς ή μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως.

— Δεν υφίσταται ομοιομορφία των παραβάσεων, ιδίως όσον αφορά τα χερσαία και τα υποθαλάσσια καλώδια. Ειδικότερα, δεν υφίσταται ταυτότητα τόσο των προϊόντων και των υπηρεσιών, όσο και του τρόπου διαπράξεως, και υφίσταται μόνον ορισμένη ταυτότητα των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και φυσικών προσώπων. Επιπλέον, οι παραβάσεις δεν έχουν συμπληρωματικό χαρακτήρα.

— Ειδικά ως προς την αρχή της συμμετοχής, όπως επίσης και ως προς τον αδιάκοπο χαρακτήρα της παραβάσεως, η καθής έπρεπε να έχει υποβάλει, για κάθε μεμονωμένη επιχείρηση, ουσιαστικές και συγκλίνουσες αποδείξεις περί παραβάσεως.

— Στην περίπτωση μιας απλώς μερικής άμεσης συμμετοχής σε ενιαία και διαρκή ή μοναδική και συνεχιζόμενη παράβαση, η καθής οφείλει να αποδείξει συγκεκριμένα ότι η οικεία επιχείρηση προτίθετο να συμβάλει στην επίτευξη όλων των κοινών στόχων και ότι γνώριζε ή μπορούσε ευλόγως να προβλέψει τη συνολική υπόλοιπη παράνομη συμπεριφορά των άλλων εμπλεκόμενων στο πλαίσιο του συνολικού σχεδίου. Δεδομένου ότι η καθής δεν απέδειξε, έστω μερικώς, το παραπάνω, δεν έπρεπε να θεωρήσει τις προσφεύγουσες υπεύθυνες για τη συνολική αντιβαίνουσα στον ανταγωνισμό συμπεριφορά.

4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από αθέτηση του καθήκοντος διεξαγωγής έρευνας και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως λόγω εσφαλμένης διαπιστώσεως των πραγματικών περιστατικών και λόγω παραμορφώσεως των αποδεικτικών στοιχείων.

— Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η απόφαση βασίζεται σε μια σειρά από υποθέσεις περί τα πραγματικά περιστατικά, ως προς τις οποίες η καθής ουδόλως υπέβαλε ουσιαστικά και συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία. Ειδικά σε σχέση με την υποτιθέμενη έναρξη της συμμετοχής των προσφευγουσών, η καθής παραποιεί αποδεικτικά στοιχεία, συνάγει υποθετικά συμπεράσματα και δεν λαμβάνει υπόψη εξίσου εύλογες εναλλακτικές εκδοχές.

— Επιπλέον, η απόφαση είναι αντιφατική καθότι στο διατακτικό διαπιστώνεται μια ενιαία και διαρκής παράβαση, ενώ η αιτιολογία κάνει λόγο περί μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως.

5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση ουσιαστικού δικαίου λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ ή του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Η καθής παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ ή το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθότι μέσω της ενιαίας και διαρκούς ή μοναδικής και συνεχιζόμενης παραβάσεως καταλογίζει στις προσφεύγουσες συμφωνίες άλλων εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, στις οποίες οι προσφεύγουσες δεν ήταν αντικειμενικώς σε θέση να συμμετάσχουν.

6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από κατάχρηση εξουσίας συνεπεία εσφαλμένου υπολογισμού του προστίμου.

— Η απόκλιση από τον γενικό κανόνα του σημείου 13 των κατευθυντήριων γραμμών για τα πρόστιμα κατά τον καθορισμό του έτους αναφοράς είναι αυθαίρετη, διότι δεν αιτιολογείται επαρκώς.

— Επιπλέον, είναι αυθαίρετο και αντίθετο προς την απαγόρευση *ne bis in idem*, το ότι, κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως στο πλαίσιο του προσδιορισμού του βασικού ποσού, λαμβάνεται υπόψη μια ενιαία και διαρκής ή μοναδική και συνεχιζόμενη παράβαση, της οποίας η βαρύτητα υπολογίζεται ενιαία με ποσοστό 15 % και, μολοταύτα, για τη συμμετοχή σε συγκεκριμένα τμήματα της συνολικής αυτής συμπράξεως εφαρμόζεται περαιτέρω προσαύξηση ύψους 2 %. Κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού, η καθής έπρεπε ήδη να έχει λάβει υπόψη το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες δεν ήταν υπεύθυνες για τη συνολική σύμπραξη.

- Κατατάσσοντας τις προσφεύγουσες ως από κοινού συμμετέχουσες ή ως επικουρικές συμμετέχουσες, η καθής έπρεπε να έχει βασιστεί στον ουσιαστικό ρόλο των προσφευγουσών στη συνολική σύμπραξη, και όχι σε διάφορα τυχαία και άνευ σημασίας αποδεικτικά μέσα.
- Προβάλλεται, επίσης, ότι η μείωση του προστίμου κατά 5 % είναι πολύ μικρή και δεν συνάδει προς τη συμπεριφορά των διοργανωτών της συμπράξεως και των κυρίως εμπλεκόμενων σε αυτήν, σε σχέση με εκείνη των σε πολύ μικρά κλίμακα εμπλακεισών προσφευγουσών.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2014 — Furukawa Electric κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-444/14)

(2014/C 303/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Furukawa Electric Co. Ltd (Τόκυο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: C. Pouncey, A. Luke και L. Geary, Solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 9, στοιχείο α, της προσβαλλόμενης αποφάσεως, στο μέτρο που με το εν λόγω άρθρο διαπιστώνεται ότι η Furukawa μετέσχε σε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά τη διάρκεια της περιόδου από 18 Φεβρουαρίου 1999 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2001. Επικουρικός, ζητεί να ακυρωθεί το άρθρο 1, παράγραφος 9, στοιχείο α, της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο μέτρο που με το εν λόγω άρθρο διαπιστώνεται ότι οποιαδήποτε παράβαση στην οποία ενδεχομένως μετέσχε η Furukawa άρχισε στις 18 Φεβρουαρίου 1999 και/ή ότι η άμεση συμμετοχή της Furukawa σε παράβαση εξακολούθησε μετά τις 11 Ιουνίου 2001,
- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο η, της προσβαλλόμενης αποφάσεως και/ή να μειώσει σημαντικά το επιβληθέν πρόστιμο,
- σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί προσφυγής της VISCAS Corporation, μειώνοντας το πρόστιμο που επιβλήθηκε με το άρθρο 2, στοιχείο ρ, της προσβαλλόμενης αποφάσεως λόγω παραβάσεων που διέπραξε η VISCAS Corporation και για τις οποίες καταλογίστηκε από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη στη Furukawa, να κρίνει ότι η Furukawa πρέπει να τυχεί ανάλογης μείωσης του ποσού του προστίμου για την καταβολή του οποίου είναι υπεύθυνη από κοινού και εις ολόκληρον, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014 (υπόθεση COMP/AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια).

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό 1/2003 ⁽¹⁾ καθόσον προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό της συμπεριφοράς η οποία έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια της περιόδου από 18 Φεβρουαρίου 1999 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2001. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα επισημιάνει τα ακόλουθα:
 - η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι, κατά τη διάρκεια της ανωτέρω περιόδου, η προσφεύγουσα μετείχε σε παράβαση κατά τα περιγραφόμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση, και
 - επικουρικός, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η παράβαση στην οποία μετέσχε η προσφεύγουσα άρχισε στις 18 Φεβρουαρίου 1999.